

indfrielse af lån optaget på tidspunkter, hvor lånebetingelserne var dårligere end nu.

Lægges de forventede afdrag til restbemyndigelsen under den eksisterende lov fås et samlet rådighedsbeløb på ca. 22 1/2 mia kr., der kan stilles over for det forventede lånebehov på 15 1/2 mia kr. Umiddelbart synes der altså ikke at være behov for ekstra lånebemyndigelse.

De anførte overslag er imidlertid præget af en betydelig usikkerhed, dels med hensyn til størrelsen af underskuddet på betalingsbalancens løbende poster og specielt med hensyn til udviklingen i de private kapitalbevægelser. Man har som en beregningsforudsætning antaget, at disse bevægelser nogenlunde vil balancere, når bortses fra Eksportfinansieringsfonden, der forventes at ville få en nettokapitalimport på 1,7 mia kr. i 1984. De seneste års erfaringer viser, at omfanget af den private sektors mellemværende med udlandet og

de meget hurtige skift fra kapitalimport til kapitaleksport kan skabe behov for væsentlig større statslig kapitalimport end forudsat, og gør det ønskeligt, at staten råder over en reserve af utrukne kreditter af et betydeligt omfang. I øjeblikket andrager denne reserve 16 mia kr., mens der af lånebemyndigelsen kun resterer 8,1 mia kr., således at hele reserven ikke er til umiddelbar rådighed.

En forøgelse af lånebemyndigelsen vil desuden skabe en fleksibilitet, som kan være nødvendig for at udnytte muligheden for omstrukturering af statens udenlandske gæld. Som et led i en sådan omstrukturering er der i 1983 optaget lån i udlandet, som tænkes anvendt til førtidig indfrielse af ældre, dyrere lån. Ved disse operationer kan der ikke opnås samtidighed mellem træk på bemyndigelsen og forøgelse som følge af afdrag.

En forøgelse af den udenlandske lånebemyndigelse på 12 mia kr. findes på denne baggrund ønskelig.